

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto prošireno vijeće)

12. veljače 2020.*

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Produljenje uvrštenja tužiteljeva imena na popis obuhvaćenih osoba – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Obveza Vijeća da dostavi nove dokaze koji opravdavaju obnavljanje mjera ograničavanja – Pogreška koja se tiče prava – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na vlasništvo – Proporcionalnost – Pretpostavka nedužnosti – Prigovor nezakonitosti”

U predmetu T-163/18,

Gabriel Amisi Kumba, sa stalnom adresom u Kinshasi (Demokratska Republika Kongo), kojeg zastupaju T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju J.-P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2017., L 328., str. 19.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni, predsjednik, L. Madise, R. da Silva Passos (izvjestitelj), K. Kowalik-Bańczyk i C. Mac Eochaidh, suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 4. srpnja 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu¹

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Gabriel Amisi Kumba, državljanin je Demokratske Republike Konga.
- 2 Ovaj predmet spada u okvir mjera ograničavanja koje je Vijeće Europske unije uvelo radi uspostave trajnog mira u Demokratskoj Republici Kongu i izvršavanja pritiska na osobe i subjekte koji krše embargo na oružje u odnosu na tu državu.
- 3 Dana 18. srpnja 2005. Vijeće je na temelju članaka 60., 301. i 308. UEZ-a donijelo Uredbu (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2005., L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 62.).
- 4 Dana 20. prosinca 2010. Vijeće je na temelju članka 29. UEU-a donijelo Odluku 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2008/369/ZVSP (SL 2010., L 336, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 191.).
- 5 Dana 12. prosinca 2016. Vijeće je na temelju članka 215. UFEU-a donijelo Uredbu (EU) 2016/2230 o izmjeni Uredbe br. 1183/2005 (SL 2016., L 336 I, str. 1.).
- 6 Istog dana, na temelju članka 29. UEU-a, Vijeće je donijelo Odluku (ZVSP) 2016/2231 o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2016., L 336 I, str. 7.).
- 7 Uvodne izjave 2. do 4. Odluke 2016/2231 glase kako slijedi:
 - „(2) Vijeće je 17. listopada 2016. usvojilo zaključke u kojima se izražava duboka zabrinutost u pogledu političkog stanja u Demokratskoj Republici Kongu (DR Kongo). Osobito je strogo osudilo djela ekstremnog nasilja počinjena 19. i 20. rujna u Kinshasi napominjući da se njima pogoršao zastoj u zemlji nastao zbog toga što se predsjednički izbori nisu raspisali u ustavnom roku, do 20. prosinca 2016.
 - (3) Vijeće je istaknulo da se Vlada DR Konga, radi osiguravanja povoljnog okružja za održavanje dijaloga i izbora, mora jasno obvezati na jamčenje poštovanja ljudskih prava i vladavine prava te na prekid svake uporabe pravosudnog sustava kao političkog sredstva. Ujedno je pozvalo sve dionike da se odbiju služiti nasiljem.
 - (4) Vijeće je napomenulo i da je spremno koristiti se svim dostupnim sredstvima, među ostalim mjerama ograničavanja protiv onih koji su odgovorni za teška kršenja ljudskih prava, onih koji potiču na nasilje i onih koji sprečavaju da se kriza okonča na sporazuman i miran način kojim se poštuju težnje naroda DR Konga da izabere svoje predstavnike.”

1 Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

8 Članak 3. stavak 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa sljedeće:

„Mjere ograničavanja kako su predviđene u članku 4. stavku 1. i članku 5. stavcima 1. i 2. uvode se protiv osoba i subjekata:

- (a) koji sprečavaju da se kriza okonča na sporazuman i miran način ususret izborima u [Demokratskoj Republici Kongu], među ostalim nasilnim djelima, represijom ili poticanjem nasilja ili ugrožavanjem vladavine prava;
- (b) koji sudjeluju u planiranju, vođenju ili počinjenju djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu];
- (c) koje su povezane s osobama iz točaka (a) i (b);

kako su navedene u Prilogu II.”

9 U skladu s člankom 4. stavkom 1. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, „[d]ržave članice donose mjere potrebne kako bi se osobama iz članka 3. spriječio ulazak na njihova državna područja ili provoz kroz njih”.

10 Članak 5. stavci 1., 2. i 5. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa sljedeće:

„1. Zamrzavaju se sva financijska sredstva, druga financijska imovina i gospodarski izvori koji su u vlasništvu ili koje izravno ili neizravno nadziru osobe ili subjekti iz članka 3. ili pripadaju subjektima koji su u njihovu vlasništvu ili pod njihovim izravnim ili neizravnim nadzorom ili u vlasništvu ili pod nadzorom bilo kojih osoba ili subjekata koji djeluju u njihovo ime ili po njihovim uputama, kako su navedeni u prilogima I. i II.

2. Nikakva financijska sredstva, druga financijska imovina ili gospodarski izvori ne smiju se staviti na raspolaganje, izravno ili neizravno, osobama ili subjektima iz stavka 1. kao ni njima u korist.

[...]

5. U pogledu osoba i subjekata iz članka 3. stavka 2., nadležno tijelo države članice može odobriti oslobađanje određenih zamrznutih sredstava ili gospodarskih resursa ili raspolaganje određenim sredstvima ili gospodarskim resursima, pod uvjetima koje smatra primjerenima, nakon što utvrdi da su dotična sredstva ili gospodarski resursi:

- (a) potrebni za zadovoljenje osnovnih potreba osoba i subjekata te uzdržavanih članova obitelji takvih fizičkih osoba, uključujući plaćanja za hranu, stanarinu ili hipoteku, lijekove i liječenje, poreze, premije osiguranja i naknade za javne komunalne usluge;
- (b) namijenjeni isključivo plaćanju opravdanih honorara i naknada za nastale troškove povezane s pružanjem pravnih usluga;

[...]

(d) potrebni za izvanredne troškove, pod uvjetom da je nadležno tijelo priopćilo nadležnim tijelima drugih država članica i Komisiji razloge na temelju kojih smatra da bi trebalo izdati posebno odobrenje, najmanje dva tjedna prije odobrenja.”

- 11 Članak 6. stavak 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa sljedeće:
- „2. Vijeće na prijedlog države članice ili Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku odlučuje o sastavljanju i izmjeni popisa iz Priloga II.”
- 12 Članak 7. stavci 2. i 3. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa sljedeće:
- „2. Vijeće svoju odluku iz članka 6. stavka 2., uključujući razloge za uvrštavanje na popis, dotičnoj osobi ili subjektu pripisuje izravno, ako je adresa poznata, ili objavom obavijesti, pri čemu se takvoj osobi ili subjektu pruža mogućnost očitovanja.
3. Ako je očitovanje dostavljeno ili su izneseni novi važni dokazi, Vijeće preispituje svoju odluku te o tome obavješćuje dotičnu osobu ili subjekt.”
- 13 Prema članku 9. stavku 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, „[m]jere iz članka 3. stavka 2. primjenjuju se do 12. prosinca 2017.” i „[p]rema potrebi se obnavljaju ili mijenjaju ako Vijeće smatra da njihovi ciljevi nisu ispunjeni”.
- 14 Članak 2.b Uredbe br. 1183/2005, kako je izmijenjena Uredbom 2016/2230, predviđa sljedeće:
- „1. Prilog I.a uključuje fizičke ili pravne osobe, subjekte ili tijela koje je Vijeće uvrstilo na popis zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:
- [...]
- (b) planiranje, vođenje ili počinjenje radnji koje predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu];”
- 15 Odlukom 2016/2231 tužiteljevo je ime bilo dodano na popis osoba i subjekta u Prilogu II. Odluci 2010/788 (u daljnjem tekstu: sporni popis), a Uredbom 2016/2230 na popis osoba i subjekata u Prilogu I.a Uredbi br. 1183/2005.
- 16 U Prilogu II. Odluci 2010/788, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231, i u Prilogu I.a Uredbi br. 1183/2005, kako je izmijenjena Uredbom 2016/2230, Vijeće je donošenje mjera ograničavanja koje se odnose na tužitelja opravdalo sljedećim razlozima:
- „Zapovjednik 1. zone obrane kongoanske vojske (FARDC), čije su snage sudjelovale u prekomjernoj uporabi sile i nasilnoj represiji u rujnu 2016. u Kinshasi. U tom je svojstvu Gabriel Amisi Kumba stoga bio uključen u planiranje, usmjeravanje i počinjenje djela koja predstavljaju teška kršenja humanitarnih prava u [Demokratskoj Republici Kongu].”
- 17 Dana 13. prosinca 2016. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest osobama na koje se primjenjuju mjere ograničavanja predviđene Odlukom 2010/788, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231 i Uredbom br. 1183/2005, kako je izmijenjena Uredbom 2016/2230 o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2016., C 463, str. 2.). U toj je obavijesti, među ostalim, navedeno da dotične osobe mogu zajedno s popratnom dokumentacijom podnijeti Vijeću do 1. listopada 2017. zahtjev za ponovno razmatranje odluke o uvrštenju njihovih imena na sporni popis i na popis osoba i subjekata u Prilogu I.a Uredbi br. 1183/2005. U navedenoj je obavijesti također navedeno da će se zaprimljene primjedbe uzeti u obzir u svrhu kasnijeg preispitivanja koje provodi Vijeće, u skladu s člankom 9. Odluke 2010/788.
- 18 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 6. ožujka 2017. tužitelj je pokrenuo postupak u biti za poništenje Uredbe 2016/2230 u dijelu u kojem se taj akt odnosio na njega. Ta je tužba bila zavedena pod brojem predmeta T-141/17.

- 19 Dana 29. svibnja 2017. Vijeće je na temelju članka 31. stavka 2. UEU-a i članka 6. stavka 2. Odluke 2010/788 donijelo Provedbenu odluku (ZVSP) 2017/905 o provedbi Odluke 2010/788 (SL 2017., L 138 I, str. 6.). Istog dana Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) 2017/904 o provedbi članka 9. stavka 2. Uredbe br. 1183/2005 (SL 2017., L 138 I, str. 1.). Tim su aktima imena drugih fizičkih osoba bila dodana na sporni popis i na popis u Prilogu I.a Uredbi br. 1183/2005.
- 20 Dana 11. prosinca 2017., nakon okončanja postupka preispitivanja spornih mjera, Vijeće je na temelju članka 29. UEU-a donijelo Odluku (ZVSP) 2017/2282 o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2017., L 328, str. 19., u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Tako je članak 1. te odluke zamijenio tekst članka 9. stavka 2. Odluke 2010/788 sljedećim tekstom:
- „Mjere iz članka 3. stavka 2. primjenjuju se do 12. prosinca 2018. Prema potrebi obnavljaju se ili mijenjaju ako Vijeće smatra da njihovi ciljevi nisu ispunjeni.”
- 21 Nakon tužiteljeva odustanka od postupka predmet T-141/17, spomenut u točki 18. ove presude, brisan je iz upisnika Općeg suda rješenjem od 7. prosinca 2018.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 22 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 8. ožujka 2018. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 23 Odlukom od 12. listopada 2018. predsjednik devetog vijeća Općeg suda odlučio je ovaj predmet spojiti s predmetima T-164/18, Kampete/Vijeće, T-165/18, Kahimbi Kasagwe/Vijeće, T-166/18, Luyoyo/Vijeće, T-167/18, Kanyama/Vijeće, T-168/18, Numbi/Vijeće, i T-169/18, Kibelisa Ngambasai/Vijeće, za potrebe provođenja pisanog i mogućeg usmenog dijela postupka.
- 24 Opći sud odlučio je na temelju prijedloga suca izvjestitelja otvoriti usmeni dio postupka. Opći sud uputio je predmet devetom proširenom vijeću 15. svibnja 2019.
- 25 Na raspravi održanoj 4. srpnja 2019. stranke su saslušane prilikom svojih izlaganja i prilikom davanja odgovora na usmena pitanja koja je postavio Opći sud.
- 26 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na njega;
 - naloži Vijeću snošenje troškova.
- 27 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - podredno, u slučaju poništenja pobijane odluke, održi na snazi njezine učinke spram tužitelja do isteka roka za žalbu protiv presude Općeg suda ili, u slučaju podnošenja žalbe u tom roku, do odbijanja iste;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 28 U prilog svojem zahtjevu za poništenje pobijane odluke tužitelj ističe četiri tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi obveze obrazlaganja i prava na saslušanje, drugi na pogrešci koja se tiče prava i očitaj pogrešci u ocjeni, treći na povredi prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života, prava na vlasništvo i načela proporcionalnosti, i četvrti na nezaklonosti članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788 i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i prava na saslušanje

- 29 Prvi tužbeni razlog sastoji se od dva dijela, od kojih se prvi temelji na povredi obveze obrazlaganja, a drugi na povredi prava na saslušanje.

Prvi dio prvog tužbenog razloga

- 30 U okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Vijeće povrijedilo obvezu obrazlaganja predviđenu u članku 296. UFEU-a glede akta koji negativno utječe na neku osobu. Tužitelj tvrdi da je obrazloženje pobijane odluke osobito šturo jer Vijeće nije iznijelo nikakvu konkretnu optužbu niti ikakvo posebno i odredivo djelo na temelju kojeg mu se bez ozbiljne sumnje mogu pripisati prigovori izneseni protiv njega u navedenom obrazloženju. Tužitelj drži da se pobijana odluka tako zasniva na pukim tvrdnjama u vidu nagađanja koje je nemoguće provjeriti i zbog kojih on mora podnijeti negativne dokaze o nepostojanju općih činjenica koje mu se stavljaju na teret, što dovodi do prebacivanja tereta dokazivanja.
- 31 Vijeće osporava ove argumente.
- 32 U tom pogledu valja prije svega podsjetiti da obveza obrazlaganja akta koji negativno utječe na neku osobu, a koja je predviđena člankom 296. drugim stavkom UFEU-a, ima za cilj, s jedne strane, zainteresiranoj osobi dati dostatnu informaciju da bi znala je li akt osnovan ili sadržava li eventualno neku pogrešku koja omogućuje osporavanje njegove valjanosti pred sudom Europske unije i, s druge strane, omogućiti tom sudu da provede nadzor zakonitosti tog akta. Tako propisana obveza obrazlaganja predstavlja bitno načelo prava Unije od kojeg je moguće odstupiti samo zbog važnih razloga. Prema tome, obrazloženje se mora, u načelu, dostaviti zainteresiranoj strani u istom trenutku kao i akt koji je na njezinu štetu, pri čemu izostanak obrazloženja ne može popraviti činjenica da je zainteresirana strana saznala razloge za akt tijekom postupka pred sudom Unije (presuda od 7. prosinca 2011., HTTS/Vijeće, T-562/10, EU:T:2011:716, t. 32.).
- 33 Potom, obrazloženje mora biti prilagođeno naravi predmetnog akta i kontekstu u kojem se donosi. Zahtjev obrazlaganja mora se ocijeniti s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, osobito sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji adresati mjere ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno odnosi mogu imati u dobivanju objašnjenja. Nije nužno da obrazloženje sadržava sve relevantne činjenične i pravne elemente, i to stoga što se dostatnost obrazloženja mora ocjenjivati ne samo u odnosu na njegov tekst već i u odnosu na njegov kontekst te skup pravnih pravila koja uređuju predmetnu materiju. Određenije, akt koji pogađa neku osobu dovoljno je obrazložen ako je donesen u kontekstu poznatom osobi na koju se odnosi i koji joj omogućuje da razumije doseg mjere poduzete u odnosu na nju (presude od 15. studenoga 2012., Vijeće/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, t. 54., i od 14. listopada 2009., Bank Melli Iran/Vijeće, T-390/08, EU:T:2009:401, t. 82.).
- 34 Obveza obrazlaganja kojom je vezano Vijeće odnosi se, s jedne strane, na navođenje pravne osnove usvojene mjere i, s druge strane, na okolnosti koje mu omogućuju smatrati da je u slučaju osoba na koje se odnosi ispunjen jedan ili drugi kriterij za uvrštenje (presuda od 18. rujna 2014., Central Bank of Iran/Vijeće, T-262/12, neobjavljena, EU:T:2014:777, t. 86.).

- 35 Slijedom navedenog, valja ispitati sadržava li obrazloženje pobijanog akta izričita upućivanja na sporni kriterij za uvrštenje i može li se, po potrebi, to obrazloženje smatrati dostatnim da omogući tužitelju da ocijeni osnovanost pobijanih akata i obrani se pred Općim sudom, a Općem sudu omogući da izvrši nadzor (vidjeti u tom smislu presudu od 18. rujna 2014., *Central Bank of Iran/Vijeće*, T-262/12, neobjavljenu, EU:T:2014:777, t. 88.).
- 36 Naposljetku, obrazloženje akta Vijeća, koji nameće mjeru ograničavanja, ne mora sadržavati samo pravnu osnovu za tu mjeru, nego i posebne i konkretne razloge zbog kojih Vijeće u izvršavanju svoje diskrecijske ovlasti za ocjenu smatra da osoba na koju se akt odnosi mora biti predmetom tih mjera (presude od 15. studenoga 2012., *Vijeće/Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, t. 52., i od 25. ožujka 2015., *Central Bank of Iran/Vijeće*, T-563/12, EU:T:2015:187, t. 55.).
- 37 U ovom slučaju valja naglasiti da pobijana odluka ima za cilj produljiti uvrštenje tužiteljeva imena na sporni popis, pri čemu su zadržani razlozi koje je prilikom prvotnog uvrštenja njegova imena Vijeće iznijelo u Odluci 2016/2231, kojom je izmijenjena Odluka 2010/788.
- 38 Tužitelj smatra da su ti razlozi osobito šturi jer Vijeće ne iznosi nikakav konkretan prigovor na temelju kojeg bi mu se mogle pripisati optužbe iznesene protiv njega u navedenim razlozima.
- 39 U tom pogledu valja podsjetiti da članak 3. stavak 2. točka (b) Odluke 2010/788, koji je u ovu potonju umetnut Odlukom 2016/2231, određuje da Prilog II. obuhvaća osobe i subjekte za koje Vijeće smatra da „[...] sudjeluju u planiranju, vođenju ili počinjenju djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu]”.
- 40 Valja također podsjetiti da se obrazloženje koje je Vijeće iznijelo radi uvrštenja tužiteljeva imena na sporni popis i koje je citirano u točki 16. ove presude odnosi na njegovo svojstvo zapovjednika 1. zone obrane kongoanske vojske (FARDC) i sudjelovanje ove potonje u prekomjernoj uporabi sile i nasilnoj represiji koje su naređene u rujnu 2016. u Kinshasi (Demokratska Republika Kongo).
- 41 U tom se obrazloženju navode posebni i konkretni elementi koji se također odnose i na profesionalne dužnosti koje je tužitelj obavljao i na vrstu dotičnog djela te se u njemu iznosi da je tužitelj bio uključen u teške povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongu. Naime, na temelju njega mogu se razumjeti razlozi koji su naveli Vijeće da protiv tužitelja donese mjere ograničavanja koje se odnose na njegovu navodnu odgovornost, u okviru njegovih dužnosti kao zapovjednika 1. zone obrane FARDC-a, za prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju koje su naređene u rujnu 2016. u Kinshasi.
- 42 Kao što to Vijeće s pravom ističe, u obrazloženju za uvrštenje tužiteljeva imena na sporni popis, koje je produljeno pobijanom odlukom, izneseni su posebni i konkretni razlozi zbog kojih su kriteriji za uvrštenje bili primjenjivi na njega, a osobito je u njemu, s jedne strane, navedena jasno određena pravna osnova koja upućuje na kriterije za uvrštenje i, s druge strane, ono počiva na razlozima koji se odnose na tužiteljeve aktivnosti i koji mu omogućuju da razumije razloge kojima je opravdano uvrštenje njegova imena na sporni popis. Osim toga, kontekst u kojem je pobijana odluka donesena bio je poznat tužitelju s obzirom na to da je pred Općim sudom osporavao, u biti, zakonitost prvog uvrštenja svojeg imena, kao što je to navedeno u točkama 18. i 21. ove presude, te da razlozi za to uvrštenje nisu bili izmijenjeni pobijanom odlukom.
- 43 Slijedom navedenog, tužitelj nije imao razloga ne znati da se Vijeće, kada je pobijanom odlukom potvrdilo obrazloženje za prvotno uvrštenje njegova imena na sporni popis, o čemu je odlučeno u Odluci 2016/2231, pozvalo na činjenicu da je s obzirom na njegove dužnosti zapovjednika 1. zone obrane FARDC-a on raspolagao stvarnom ovlasti da izravno utječe na ponašanje vojnika FARDC-a koji su sudjelovali u prekomjernoj uporabi sile i nasilnoj represiji koje su naređene u rujnu 2016. u Kinshasi.

- 44 S obzirom na razloge za uvrštenje njegova imena na sporni popis, tužitelj je bio u mogućnosti učinkovito osporavati osnovanost mjera ograničavanja donesenih protiv njega. Stoga je mogao osporavati postojanje činjenica na kojima se pobijana odluka zasniva, a osobito tako da zaniječe svoje svojstvo zapovjednika unutar FARDC-a ili svoju odgovornost za prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju u kojima je FARDC sudjelovao u rujnu 2016. u Kinshasi, ili da ospori postojanje takvih događaja ili pak opovrgne činjenicu da je sudjelovao u planiranju, usmjeravanju ili počinjenju djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongu. Uostalom, on je to, u biti, učinio u okviru drugog dijela drugog tužbenog razloga koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.
- 45 Proizlazi da je obrazloženje pobijane odluke bilo dostatno da tužitelju omogući osporavanje njezine valjanosti, a Općem sudu da provede nadzor zakonitosti. Stoga prvi dio prvog tužbenog razloga valja odbiti.

Drugi dio prvog tužbenog razloga

- 46 U okviru drugog dijela prvog tužbenog razloga tužitelj smatra da je Vijeće povrijedilo njegovo pravo na saslušanje. Smatra da, iako je točno da učinak iznenađenja nužan za mjeru zamrzavanja financijskih sredstava podrazumijeva da Vijeće nije dužno provesti saslušanje prije prvotnog uvrštenja imena osobe ili subjekta na popis kojim se nameću mjere ograničavanja, činjenica je da u okviru, kao ovdje, preispitivanja takve odluke o prvotnom uvrštenju navedeni učinak više nije nužan i načelo kontradiktornosti treba poštovati u pogledu kako priopćavanja razloga prije odluke o zadržavanju na spornom popisu tako i prava na saslušanje. Dodaje da je od Vijeća zatražio saslušanje, ali da se do dana podnošenja ove tužbe ono nije izjasnilo o tom zahtjevu.
- 47 Tužitelj u replici ističe, s jedne strane, da ga Zajednički ured Ujedinjenih naroda za ljudska prava (UNJHRO) nikada nije saslušao prilikom izrade različitih izvješća kojima se Vijeće koristilo kako bi potkrijepilo pobijanu odluku, čime se ne poštuju kriteriji utvrđeni u sudskoj praksi i što pokazuje da je morao biti saslušan prije donošenja pobijane odluke, tim više što je 21. veljače 2018. Vijeću dostavio informacije koje mogu dovesti u pitanje osnovanost iznesenih razloga. S druge strane, tužitelj tvrdi da je u odnosu na prvotnu odluku o uvrštenju njegova imena na sporni popis Vijeće iznijelo protiv njega nove dokaze radi donošenja pobijane odluke.
- 48 Vijeće osporava te argumente naglašavajući da pobijana odluka počiva na istim razlozima na kojima se zasnivalo i prvotno uvrštenje tužiteljeva imena na sporni popis, na temelju Odluke 2016/2231. Iz toga proizlazi da ono nije bilo dužno saslušati tužitelja prije donošenja pobijane odluke.
- 49 U tom pogledu valja podsjetiti da članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) predviđa da svaka osoba ima pravo na saslušanje prije poduzimanja bilo kakve pojedinačne mjere koja bi na nju mogla nepovoljno utjecati.
- 50 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru postupka donošenja odluke o upisu ili zadržavanju imena osobe na popisu iz priloga aktu o mjerama ograničavanja, poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu nalaže da nadležno tijelo Unije priopći osobi koje se to tiče dokaze kojima to tijelo raspoláže protiv te osobe, a na kojima temelji svoju odluku, i to kako bi ta osoba mogla obraniti svoja prava u najboljim mogućim uvjetima i odlučiti, uz potpuno poznavanje činjenica, ima li svrhe obratiti se sudu Unije. Osim toga, u trenutku tog priopćenja nadležno tijelo Unije mora omogućiti toj osobi da se djelotvorno izjasni o tvrdnjama navedenim protiv nje (presude od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 111. i 112., i od 12. prosinca 2006., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Vijeće, T-228/02, EU:T:2006:384, t. 93.).

- 51 Glede prvog akta kojim se zamrzavaju financijska sredstva osobe ili subjekta, Vijeće nije obvezno prethodno dotičnoj osobi ili subjektu priopćiti razloge na kojima ono namjerava temeljiti prvotno uvrštenje njezina odnosno njegova imena na popis osoba ili subjekata čija se financijska sredstva zamrzavaju. Naime, kako ne bi ugrozila svoju učinkovitost, takva mjera mora po samoj svojoj naravi imati učinak iznenađenja te se mora trenutačno primijeniti. U tom je slučaju načelno dostatno da institucija priopći razloge dotičnoj osobi ili subjektu i omogući toj osobi ili subjektu pravo na saslušanje istodobno s donošenjem odluke o zamrzavanju financijskih sredstava ili neposredno nakon njega (presuda od 21. prosinca 2011., Francuska/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, t. 61.).
- 52 S druge strane, u slučaju naknadne odluke o zamrzavanju financijskih sredstava kojom se ime osobe ili subjekta koje se već nalazi na popisu osoba i subjekata, čija se financijska sredstva zamrzavaju, zadržava na tom popisu, taj učinak iznenađenja više nije nužan kako bi se osigurala učinkovitost mjere na način da donošenje takve odluke mora načelno slijediti nakon obavještanja osobe ili subjekta u pitanju o elementima koji postoje protiv njih, kao i pružanja mogućnosti da budu saslušani (presuda od 21. prosinca 2011., Francuska/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, t. 62.).
- 53 U tom je pogledu Sud naglasio da zaštitni element koji pružaju obveza obavještanja o otegotnim okolnostima i pravo na podnošenje očitovanja prije donošenja akata kojima se ime osobe ili subjekta zadržava na popisu osoba ili subjekata, koji su obuhvaćeni mjerama ograničavanja, jest od temeljne i ključne važnosti za prava obrane. Ovo tim više važi jer predmetne mjere ograničavanja znatno utječu na prava i slobode dotičnih osoba i skupina (presuda od 21. prosinca 2011., Francuska/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, t. 64.).
- 54 To pravo na saslušanje prije donošenja takvih akata obvezno je kada je u odluci kojom se zadržava uvrštenje njezina imena na taj popis Vijeće navelo nove dokaze protiv te osobe, odnosno one koji nisu uzeti u obzir u prvotnoj odluci o uvrštenju njezina imena na taj isti popis (vidjeti u tom smislu presude od 18. lipnja 2015., Ipatau/Vijeće, C-535/14 P, EU:C:2015:407, t. 26. i navedenu sudsku praksu, i od 7. travnja 2016., Central Bank of Iran/Vijeće, C-266/15 P, EU:C:2016:208, t. 33.).
- 55 Doduše, u ovom slučaju, a kao što to Vijeće naglašava, zadržavanje uvrštenja tužiteljeva imena na spornom popisu, o kojemu je odlučeno u pobijanoj odluci, zasniva se na istim razlozima kojima je opravdano i donošenje prvotnog akta kojim se nameću predmetne mjere ograničavanja.
- 56 Međutim, ta okolnost ne može sama po sebi podrazumijevati da Vijeće nije bilo dužno poštovati tužiteljeva prava obrane, a osobito dati mu mogućnost da se djelotvorno izjasni o činjeničnim pitanjima na temelju kojih je donijelo pobijanu odluku o zadržavanju uvrštenja njegova imena na spornom popisu.
- 57 Naime, postojanje kršenja prava obrane mora biti procijenjeno ovisno o okolnostima svojstvenim svakom pojedinom slučaju, a osobito o prirodi predmetnog akta, kontekstu njegovog donošenja i pravnim pravilima koja uređuju dotično područje (vidjeti presudu od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 102. i navedenu sudsku praksu).
- 58 U tom pogledu valja naglasiti da su mjere ograničavanja preventivne i po definiciji privremene naravi, te su uvijek valjane samo toliko dugo dok postoje činjenične i pravne okolnosti koje su dovele do njihova donošenja kao i dok postoji potreba njihova održavanja na snazi radi ostvarenja cilja s kojim su povezane (vidjeti u tom smislu presudu od 21. ožujka 2014., Yusef/Komisija, T-306/10, EU:T:2014:141, t. 62. i 63.). U tom je smislu člankom 9. stavkom 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđeno da se mjere ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga primjenjuju do 12. prosinca 2017. te se „[p]rema potrebi [...] obnavljaju ili mijenjaju ako Vijeće smatra da njihovi ciljevi nisu ispunjeni”.

- 59 Proizlazi da je prilikom povremenog preispitivanja tih mjera ograničavanja na Vijeću da dá aktualnu ocjenu situacije i odredi koji je učinak takvih mjera kako bi utvrdilo jesu li se njima mogli postići ciljevi zadani prvotnim uvrštenjem imena dotičnih osoba i subjekata na sporni popis odnosno je li i dalje moguće izvesti isti zaključak u vezi s navedenim osobama i subjektima.
- 60 U tom je pogledu u presudi od 27. rujna 2018., Ezz i dr./Vijeće (T-288/15, EU:T:2018:619, t. 316. i navedena sudska praksa), Opći sud presudio da poštovanje prava obrane zahtijeva da prije donošenja odluke o obnovi mjera ograničavanja protiv tužitelja Vijeće istima dostavi elemente kojima je prilikom povremenog preispitivanja predmetnih mjera ažuriralo informacije koje su opravdale prvotno uvrštenje njihova imena na popis osoba koje su predmet takvih mjera ograničavanja.
- 61 Stoga u ovom slučaju, s obzirom na prvotni cilj zadan mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga, a to su, u biti, osiguravanje povoljnog okružja za održavanje izbora i prekid svake povrede ljudskih prava (vidjeti točku 7. ove presude), valja smatrati da je prilikom povremenog preispitivanja mjera ograničavanja nametnutih tužitelju Vijeće bilo dužno dostaviti mu, prema potrebi, nove dokaze kojima je ažuriralo informacije ne samo u vezi s njegovom osobnom situacijom, nego i s političkom i sigurnosnom situacijom u Demokratskoj Republici Kongu.
- 62 No, iz sadržaja spisa proizlazi da je Vijeće, kao što je ono potvrdilo na raspravi u odgovoru na pitanje Općeg suda, donijelo pobijanu odluku uzimajući u obzir, povrh informacija kojima je raspolagalo već prilikom prvotnog uvrštenja tužiteljeva imena na sporni popis, i informacije sadržane u internom dokumentu od 23. listopada 2017. s oznakom COREU CFSP/1492/17. Kao prvo, u tom je dokumentu od 23. listopada 2017. spomenuto da na taj dan nije bio objavljen izborni raspored i da je neovisno nacionalno izborno povjerenstvo najavilo 11. listopada 2017. da je za organiziranje izbora potrebno najmanje 504 dana. Kao drugo, u istom je dokumentu navedeno da je Misija Organizacije ujedinjenih naroda u Demokratskoj Republici Kongu (Monusco) izvijestila, s jedne strane, o pogoršanju sigurnosne situacije u brojnim dijelovima Demokratske Republike Konga i, s druge strane, o povećanju regionalne nestabilnosti nakon odlaska civila koji bježe iz područjâ sukoba. Kao treće, u navedenom je dokumentu istaknuto da se slobode okupljanja, mišljenja i izražavanja i dalje suzbijaju kao što to dokazuje zabrana prosvjeda protiv neobjave izbornog rasporeda i blokada društvenih medija u kolovozu 2017. nakon najave općeg štrajka.
- 63 Isto tako, iz zaključaka Vijeća od 11. prosinca 2017. proizlazi da je u trenutku donošenja pobijane odluke ono znalo za drugi element za ažuriranje, to jest najavu izbornog rasporeda kojim su 5. studenoga 2017. zakazani predsjednički izbori za 23. prosinca 2018. Međutim, takva najava nije spriječila Vijeće da zaključi da je *status quo* i dalje postojao u Demokratskoj Republici Kongu.
- 64 Prema tome, iako je pobijanom odlukom Vijeće obnovilo mjere ograničavanja protiv tužitelja, i to iz razloga istovjetnih onima koji su izneseni u Odluci 2016/2231 radi prvotnog uvrštenja njegova imena na sporni popis, elementi za ažuriranje iz točaka 62. i 63. ove presude čine nove dokaze koje je Vijeće uzelo u obzir prilikom donošenja pobijane odluke. Slijedom navedenog, Vijeće je moralo prihvatiti tužiteljeva očitovanja o tim elementima prije nego što je donijelo takvu odluku, u skladu s onim što je navedeno u točki 61. ove presude. No, nesporno je da to nije bilo tako.
- 65 U tom pogledu nema utjecaja činjenica da je, s jedne strane, nakon prvotnog uvrštenja tužiteljeva imena na sporni popis objavljena u Službenom listu obavijest osobama na koje se navedene mjere odnose, a u skladu s kojom su te osobe bile pozvane da do 1. listopada 2017. podnesu Vijeću zahtjev za preispitivanje, i da se, s druge strane, tužitelj nije poslužio tom mogućnošću. Naime, Vijeće se ne može osloboditi svoje obveze da poštuje prava obrane iz razloga što osoba koja je predmet mjera ograničavanja ima mogućnost zahtijevati da se takve mjere prestanu primjenjivati na nju.
- 66 Osim toga, iz sadržaja spisa ne proizlazi da je tužitelj mogao predvidjeti da će Vijeće zaključiti da postoji *status quo* u vezi sa stanjem u Demokratskoj Republici Kongu, uzimajući u obzir elemente opisane u točkama 62. i 63. ove presude koji se odnose na neobjavu izbornog rasporeda, pogoršanje

sigurnosne situacije i nastavak suzbijanja javnih sloboda u brojnim područjima zemlje, što su elementi glede kojih tužitelju nije omogućeno da podnese svoja očitovanja prije donošenja pobijane odluke. U tom pogledu valja podsjetiti da su mjere ograničavanja privremene naravi (vidjeti točku 58. ove presude), što je zajamčeno samim odredbama pobijane odluke (vidjeti točku 20. ove presude).

- 67 U tim okolnostima valja zaključiti da je pobijana odluka donesena po okončanju postupka tijekom kojeg tužiteljeva prava obrane nisu bila poštovana.
- 68 Međutim, iz svega prethodno navedenog ne može se izvesti zaključak da to što Vijeće nije tužitelju dostavilo nove dokaze spomenute u internom dokumentu od 23. listopada 2017. s oznakom COREU CFSP/1492/17 i u zaključcima Vijeća od 11. prosinca 2017. kao i okolnost da tužitelju nije omogućeno da podnese svoja očitovanja o tim dokazima prije nego što je Vijeće donijelo pobijanu odluku moraju dovesti do poništenja ove potonje.
- 69 Naime, na sudu Unije je da u slučaju postojanja nepravilnosti koja utječe na prava obrane provjeri bi li, ovisno o posebnim činjeničnim i pravnim okolnostima slučaja, ishod predmetnog postupka bio drukčiji jer bi tužitelj mogao bolje osigurati svoju obranu da nije bilo te nepravilnosti (vidjeti u tom smislu presude od 1. listopada 2009., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Vijeće, C-141/08 P, EU:C:2009:598, t. 81., 88., 92., 94. i 107., i od 27. rujna 2018., Ezz i dr./Vijeće, T-288/15, EU:T:2018:619, t. 325. i navedenu sudsku praksu).
- 70 No, u ovom slučaju ne može se na temelju nijedne isprave u spisu pretpostaviti da dotične mjere ograničavanja ne bi mogle biti zadržane na snazi u odnosu na tužitelja u slučaju da su mu bili dostavljeni novi dokazi kojima je Vijeće ažuriralo svoju ocjenu političke i sigurnosne situacije u Demokratskoj Republici Kongu.
- 71 U tom pogledu valja istaknuti da tužitelj nije iznio precizne indicije o tome da bi on, u slučaju da mu je prije donošenja pobijane odluke bilo omogućeno podnijeti očitovanja o novim dokazima opisanima u točkama 62. i 63. ove presude, mogao dovesti u pitanje njihov sadržaj ili njihovu relevantnost radi produljenja uvrštenja njegova imena na sporni popis.
- 72 Osim toga, u odgovoru na pitanje koje je Opći sud postavio na raspravi tužitelj nije osporio kao takvo postojanje *statusa quo* u Demokratskoj Republici Kongu od trenutka prvotnog uvrštenja svojeg imena na sporni popis, o kojem je odlučeno 13. prosinca 2016., do donošenja pobijane odluke o zadržavanju na snazi predmetnih mjera ograničavanja.
- 73 U tim okolnostima nije moguće zaključiti da bi ishod postupka mogao biti drukčiji čak i u slučaju da su dokazi spomenuti u točkama 62. i 63. ove presude bili dostavljeni tužitelju prije donošenja pobijane odluke. Pobijana odluka nije nezakonita ni zbog činjenice da je Vijeće prihvatilo određene nove dokaze kada je mjere ograničavanja obnovilo spram tužitelja.
- 74 Usto, stoga što argument u potporu drugom dijelu prvog tužbenog razloga tužitelj temelji na okolnosti da ga UNJHRO nije saslušao u okviru izrade izvješća od strane ovog potonjeg, a na koja se Vijeće pozvalo u potporu pobijanoj odluci, dovoljno je istaknuti da su sudovi Unije nenadležni za nadzor usklađenosti s temeljnim pravima onih istraga koje vode tijela Organizacije ujedinjenih naroda (OUN) (vidjeti u tom smislu presudu od 20. srpnja 2017., Badica i Kardiam/Vijeće, T-619/15, EU:T:2017:532, t. 65.).
- 75 Naposljetku, tužiteljev argument prema kojem je Vijeće moralo provesti njegovo saslušanje treba odbiti s obzirom na to da mu se pravo na službeno saslušanje ne dodjeljuje ni predmetnim propisom ni općim načelom poštovanja prava obrane (vidjeti po analogiji presudu od 6. rujna 2013., Bank Melli Iran/Vijeće, T-35/10 i T-7/11, EU:T:2013:397, t. 105. i navedenu sudsku praksu).

- 76 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja odbiti drugi dio prvog tužbenog razloga kao neosnovan, a time i cijeli taj tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i na očitoj pogrešci u ocjeni

- 77 U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Vijeće počinilo pogreške kada je zaključilo da je on bio „uključen u planiranje, usmjeravanje i počinjenje djela koja predstavljaju teška kršenja humanitarnih prava u Demokratskoj Republici Kongu”.
- 78 Ovaj se tužbeni razlog sastoji od dva dijela. U sklopu prvog dijela tužitelj tvrdi, u biti, da je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava kada je zadržalo uvrštenje njegova imena na spornom popisu zbog djela koja su prestala u trenutku donošenja pobijane odluke. U okviru drugog dijela tužitelj osporava ocjenu koju je Vijeće dalo glede njegovih dužnosti i zadaća kao i postojanja dovoljno preciznih i konkretnih činjeničnih elemenata kojima se podupire zadržavanje uvrštenja njegova imena na spornom popisu.

Prvi dio drugog tužbenog razloga

- 79 U sklopu prvog dijela drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da su djela koja je Vijeće iznijelo u razlozima za uvrštenje njegova imena na sporni popis, obuhvaćena vremenskim razdobljem koje je prošlo. Naime, iz korištenja participa prezenta u članku 3. stavku 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, proizlazi da djela koja se predbacuju osobama ili subjektima koji su predmet mjera ograničavanja, moraju i dalje postojati u trenutku njihove obnove. No, predmetne su mjere ograničavanja zastarjele jer tužitelj trenutačno nije umiješan u djela koja su mu se stavljala na teret na dan donošenja pobijane odluke.
- 80 Tužitelj dodaje da je zadržavši te mjere na snazi zbog djela koja više nisu bila aktualna Vijeće izreklo u stvarnosti prikrivenu kaznenu sankciju, dok mjere ograničavanja imaju samo zaštitnu svrhu, čiji je cilj navesti njihove adresate da promijene svoje ponašanje.
- 81 U tom se pogledu mora naglasiti, kao što je to navedeno u točki 8. ove presude, da članak 3. stavak 2. točka (b) Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, određuje da se mjere ograničavanja uvode protiv osoba i subjekata „koji sudjeluju u planiranju, vođenju ili počinjenju djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu]”. Na taj je osnovi tužiteljevo ime bilo prvotno uvršteno Odlukom 2016/2231 na sporni popis uz obrazloženje da je kao zapovjednik 1. zone obrane FARDC-a sudjelovao u FARDC-ovoj prekomjernoj uporabi sile i nasilnoj represiji koje su naređene u rujnu 2016. u Kinshasi (vidjeti točku 16. ove presude). Pobijanom je odlukom Vijeće produljilo mjere ograničavanja protiv tužitelja do 12. prosinca 2018. zadržavši istovjetne razloge za prvotno uvrštenje njegova imena na sporni popis (vidjeti točku 20. ove presude).
- 82 No, kao prvo, ne može se zaključiti da to što je u članku 3. stavku 2. točki (b) Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, korišten particip prezenta u definiciji kriterija za uvrštenje na sporni popis, podrazumijeva da djela na kojima se temelji uvrštenje imena osobe ili subjekta na taj popis moraju trajati do trenutka u kojem se odlučuje o uvrštenju ili zadržavanju tog uvrštenja. Naime, već je presuđeno da u vezi s uvrštenjem na popis imena osoba i subjekata obuhvaćenih mjerama ograničavanja, particip prezenta upućuje na opći smisao svojstven pravnim definicijama, a ne na određeno vremensko razdoblje (vidjeti u tom smislu presudu od 23. listopada 2008., People’s Mojahedin Organization of Iran/Vijeće, T-256/07, EU:T:2008:461, t. 108.).
- 83 Kao drugo, činjenica da se u razlozima za uvrštenje tužiteljeva imena na sporni popis upućuje na djela koja su nastala prije donošenja pobijane odluke i koja su okončana do tog dana ne podrazumijeva nužno da su mjere ograničavanja, koje su tom odlukom zadržane na snazi u odnosu na njega,

zastarjele. Jasno je da se, s obzirom na to da je u razlozima za uvrštenje tužiteljeva imena na sporni popis Vijeće odlučilo uputiti na konkretne situacije u koje su bile umiješane oružane snage kojima je on zapovijedao, može raditi samo o ponašanjima u prošlosti. Takvo se upućivanje ne može, dakle, smatrati irelevantnim samo zbog toga što su se predmetna ponašanja dogodila u više ili manje udaljenoj prošlosti (vidjeti u tom smislu presudu od 22. travnja 2015., Tomana i dr./Vijeće i Komisija, T-190/12, EU:T:2015:222, t. 236.).

- 84 To je tumačenje potkrijepljeno člankom 9. stavkom 2. drugom rečenicom Odluke 2010/788, kako je izmijenjen pobijanom odlukom, a u skladu s kojim se predmetne mjere ograničavanja prema potrebi obnavljaju ili mijenjaju ako Vijeće smatra da njihovi ciljevi nisu ispunjeni. Kako se tu odredbu ne bi lišilo njezina korisnog učinka, valja smatrati da se njome omogućava da se na spornom popisu zadrže imena osoba i subjekata koji nisu počinili nikakvu novu povredu ljudskih prava tijekom razdoblja koje je prethodilo preispitivanju, ako je to zadržavanje i dalje opravdano s obzirom na sve relevantne okolnosti, a osobito s obzirom na činjenicu da ciljevi zadani mjerama ograničavanja nisu postignuti (vidjeti po analogiji presudu od 23. listopada 2008., People's Mojahedin Organization of Iran/Vijeće, T-256/07, EU:T:2008:461, t. 108.).
- 85 Slijedom navedenog i nasuprot onome što tužitelj ističe, razlozi za uvrštenje njegova imena na sporni popis ne daju kaznenopravno obilježje mjerama ograničavanja koje se odnose na njega i koje su produljene pobijanom odlukom.
- 86 Stoga treba odbiti prvi dio drugog tužbenog razloga.

[omissis]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Gabrielu Amisiju Kumbi nalaže se snošenje troškova.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 12. veljače 2020.

Potpisi